

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BETONPARK
(Breezeblock Park)

tragikomedie in twee bedrijven

1880
door

Willy Russell

Vertaling : Ria de Haas

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2659

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BETONPARK* op te voeren moet de naam van auteur *WILLY RUSSELL* ; vert. *Ria de Haas* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2000/0220/049
ISBN 978-90-385-06975

© 2000 Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

BETTY

SYD, haar echtgenoot

SANDRA, haar dochter

TOM, haar broer

VERA, vrouw van Tom

TED, haar broer

REENY, vrouw van Ted

JOHN, zoon van Ted en Reeny

TIM, vriend van Sandra

DECOR

Eerste bedrijf : Bij Betty thuis, Kerstavond

Aan de ene kant van het toneel is de eet-zitkamer. Daarnaast is de keuken, met een deur gescheiden van de kamer. Er is ook een kamerdeur die naar de hal leidt, daar zien we nog net een stukje van de trap naar boven. De keuken heeft een achteruitgang. Het mag dan een woningwetwoning zijn, het ziet er beslist niet armoedig uit en de kamer is niet ordinair maar keurig burgerlijk. Er is vast tapijt, het bekende schilderij van het huilende zigeunerjongetje, een elektrische open haard met gloeiende kooltjes, een stereotoeren, een buffet, een kast met een glazen deur, een driedelig bankstel en een kleuren t.v. Gedurende het hele eerste bedrijf staat de televisie aan , maar meestal zonder geluid. Er is ook een kerstboom. Namaak, zilverkleurig.

Tweede bedrijf : Bij Reeny thuis; Eerste Kerstdag

De vorm van het speelvlak is hetzelfde als van Betty's huis. Alleen is alles wat bij Betty links was hier rechts. Ook de meubelen staan vergeleken bij Betty in spiegelbeeld opgesteld. De inrichting van de kamer is bijna hetzelfde, alleen i.p.v. een buffet is er een lange verwarmingsradiator en er is geen elektrische open haard. Reeny's bank is over de naden beplakt met repen tape. Aan het geheel kun je onmiddellijk zien dat de twee vrouwen elkaar beconcurreren.

EERSTE BEDRIJF

Syd en Betty's huis in een blok van de sociale woningbouw.

(Als het doek opgaat is Betty bezig nog wat veranderingen aan te brengen aan de kerstboom. De deur naar de hal en de trap is open. Sandra zit aan de keukentafel en leest een boek. Na een ogenblik loopt Betty naar de hal en roept naar boven:)

BETTY : Syd! Syd! Ben je nou al aangekleed? *(gebrom van boven)* Zo meteen zijn ze allemaal hier. Als je nou niet opschiet zijn ze allemaal hier voordat je klaar bent.

STEM VAN SYD : Klaar! Klaar!? Wat geeft dat nou, als ik niet helemaal klaar ben? Het is toch alleen maar familie die komt? De koningin komt toch niet?

BETTY : *(Op de onderste traptree)* Dat zou me niks kunnen schelen, maar Reeny... dat is heel wat anders. Ik wil niet dat je nog niet aangekleed bent als zij komt.

SYD : *(Verveeld)* Ja hoor 't is goed.

BETTY : *(Draait zich om om naar de kamer te gaan, stopt dan en gaat een paar tredende trap op.)* Ja, ja, voor jou is het al gauw goed. Het kan jou niks schelen dat je haar de kans geeft om op me af te geven. *(Draait zich om om naar beneden te gaan maar bedenkt zich plotseling iets, loopt een paar treden naar boven en zegt zacht en driegend:)* En luister goed, je lult niet over de prijs van m'n nieuwe bankstel. *(Stilte)* Heb je me gehoord, Syd?

SYD : Hoe kan ik nou zeggen hoeveel dat bankstel heeft gekost als ik dat zelf niet weet!

BETTY : *(ongeduldig)* Je weet maar al te goed wat het gekost heeft. Je hebt zelf je handtekening gezet in de winkel.

SYD : Ja, ik heb er voor getekend. Maar toen ik tekende kostte het ?????? ruggen. Toen mevrouw Devlin hier was, waren er al meer dan twee bij en toen je het aan Barbara Mac liet zien, waren we al bij ($2 \frac{1}{2} \times$ de beginprijs.) Logisch dat dit land kapot gaat aan de inflatie.

BETTY : Krijg nou niks he! Hoe kan het nou in godsnaam *(beginprijs)* gekost hebben?

SYD : Dat stond op de rekening.

BETTY : *(Meer en meer geprikkeld)* Ja, ja, toe maar, toe maar....

SYD : Dat stond er toch....ruggen.

BETTY : Hoe ben ik toch getrouwd geraakt met zo'n kluns?..... plus de RAB. *(Syd maakt een geluid van niet begrijpen)* rente afbetaling, plus daarbij de b.t.w., plus daarbij het bezorgloon en de speciale shampoo om de bekleding veilig schoon te kunnen maken.(eerst genoemde prijs), m'n zolen. Dat bankstel heeft me (bedrag 2 ½ x zo groot noemen = Y) gekost. *(Geluid van boven.)* Hoor je me? Y en geen cent minder en knoop dat goed in je oren. En als je probeert waar Reeny bij is me te kleineren, dan word ik ontzettend link. *(Ze keert terug in de kamer, mompelt in zichzelf en schikt wat aan de kerstboomversiering. Heeft het dan over Sandra)* En zij steekt ook geen poot uit om te helpen. Dat doet ze nooit. De laatste tijd zeker niet. Die denkt maar dat ze kan doen waar ze zin in heeft. Nou, dat gaat me langzamerhand een beetje de keel uit hangen. *(Ze doet een stapje terug en bekijkt de boom, dan roept ze naar de keuken:)* Sandra. Sandra, kom eens kijken.

SANDRA : *(Kijkt niet op van haar boek)* Wat?

BETTY : Kom nou eens even kijken.

SANDRA : Wat nou? Ik ben aan't lezen.

BETTY : Sandra! Het is kerstavond, je gaat toch niet lezen met Kerst? Kom nou eens, kom nou eens kijken.

SANDRA : *(Legt met tegenzin haar boek neer en komt de kamer in.)* Wat is er nou?

BETTY : *(Kijkt naar de boom, glimlachend, vleiend, trots.)* Kijk nou eens, lieverd, Kijk er nou eens naar. Je was toch altijd zo dol op de boom, he? Is deze dit jaar niet echt schitterend?

SANDRA : Ik snap niet waar jij je geld aan weggooit, moeder

BETTY : *(Wordt een beetje nijdig.)* Je begint niet, he? Je begint niet weer met die flauwe kul, Sandra. Daar heb ik de laatste tijd genoeg van meegemaakt Het is Kerstmis, ik wil dat niet meer hebben.

SANDRA : Wat niet?

BETTY : Je weet heel goed wat ik bedoel: op alles aanmerkingen hebben. Dat begint me echt de keel uit te hangen.

SANDRA : Moet je nou eens zien! Je had op z'n minst een echte boom kunnen kopen.

BETTY : Doe niet zo achterlijk! Wie koopt er tegenwoordig nou nog een echte boom?

Echte bomen zijn ouderwets. En daarbij ruik je ze door het hele huis.

SANDRA : Tja dat is ook de bedoeling dat je echte bomen....

BETTY : Sandra, ik wil er met jou geen ruzie over maken. Ik wil m'n huis gewoon netjes hebben en niet met een lucht als van een soort oerwoud zitten. *(Sandra zucht en loopt terug naar de keuken. Betty graait in de kast.)* Goed dan juffrouw weet al, als je wat wil ruiken... hier! *(Ze pakt een spuitbus en bespuit uitgebreid de boom.)*

SANDRA : Wat is dat?.

BETTY : **Dat** is de lucht van echte bomen. *(Ze houdt de bus omhoog.)* Dennengeur, heerlijk.*(Ze snuift.)*

SANDRA : *(Loopt verder naar de keuken.)* Ik zei je al moeder, dat soort rommel is gewoon nep.

BETTY : *(Loopt achter haar aan de keuken in.)* En ik zei jou dat ik niet meer van die flauwe kul wilde horen. Het is erg genoeg dat ik het hele jaar door jouw aanmerkingen moet aanhoren, maar ik ben absoluut niet van plan om dat met Kerstmis ook te doen.

(Sandra tuttut een beetje met haar tong en wil dan haar boek weer pakken, Betty is er echter net iets eerder bij en pakt het op, ze leest de titel)

“De lange mars van het Kapitalisme” wat moet dit nou voor een boek voorstellen?

SANDRA : *(pakt het boek af)* Een verhaal over een moord, moeder.

BETTY : *(bezig in de keuken)* Nou, ik waarschuw je met al dat lezen. Je doet het zoveel, dat je je ogen bederft. *(Sandra gaat door de voorkamerdeur)* Waar ga je heen?

SANDRA : Naar boven.

BETTY : Naar boven, naar boven. Je woont de laatste tijd alleen maar boven. *(ze maakt aanstalten om achter Sandra aan te gaan, besluit dan om het niet te doen en glimlacht dan tegen de boom. de lach verdwijnt terwijl ze nadenkt. Syd komt de*

kamer binnen, draagt alleen maar een lange broek en een onderhemd en droogt zich zelf af met een handdoek. Hij snuift. Betty kijkt naar de boom)
 Vroeger vond ze Kerstmis altijd heerlijk. *(verschuift de kerstkaarten op het buffet een beetje)*

SYD : *(snuift en loopt naar de boom)* Die boom stinkt. Is m'n overhemd gestreken?

BETTY : Heb ik ooit de was hier beneden bewaard? Ben je ooit thuisgekomen en heb je je kleren hier zien hangen?

SYD : Wat?

BETTY : Jouw overhemd hangt, waar het altijd hangt – in de kast. Nou zou je het erg vinden om er een te gaan aantrekken?. Ik heb je gezegd dat ik niet wil dat je halfnaakt hier rondloopt terwijl er visite komt.

SYD : *(steekt een sigaret op)* Het is alleen maar familie die komt. Hoe vaak zijn we nu al niet bij Tommy thuis geweest, terwijl die in z'n hemd liep?

BETTY : De mensen verwachten niet anders bij Tommy thuis. Maar hier verwachten ze het niet!. Het hoofd van *dit* gezin is geen alcoholist.

SYD : Tommy is geen alcoholist. Hij houdt van een paar biertjes.

BETTY : Syd, heb jij een medische opleiding gehad?

SYD : Nee, maar iedereen kan zien dat....

BETTY : Ik praat niet over iedereen. Kom ik wel of kom ik niet uit de verpleging?.

SYD : Ja, wel maar...

BETTY : Maar niks. Tommy heeft een ernstig drankprobleem.

SYD : BETTY!

BETTY : Weet je wat hij voor Vera voor d'r Kerstmis heeft gekocht?

SYD : Nee.

BETTY : Nou, ik wel. Zes flessen whisky.

SYD : Vera drinkt geen whisky.

BETTY : Precies. Trouwens, je weet dat je vanwege je gezondheid de auto weg moest doen, ik weet niet waar jij nu denkt mee bezig te zijn door midden in de winter zo in je hemd rond te lopen. Natuurlijk, als je naar me geluisterd had met die centrale verwarming, dan had je nu niets gemankeerd..

SYD : Ah.

BETTY : Maar trek je niets van mij aan, doe maar net of ik er niet ben. Maar ik heb je gewaarschuwd. Voor een man met jouw conditie kan een beetje kou al de genadeklap zijn. Maar dat kan jou niks schelen, wel? Het is toch ikke, ikke en de rest kan stikke.

SYD : Nou ja, ik heb er toch alleen maar zelf last van?

BETTY : Jij denkt nooit eens aan een ander, he? Wat kan jou het schelen als je op een nacht niet meer wakker wordt. Maar wie wordt er wakker in een bed---met een lijk naast zich? *(Ze gaat naar de keuken, buiten horen we een kerstliedje zingen.)*

SYD : *(lacht goedhartig)* He – Betty - luister eens!

TOMMY & VERA : *(Achter het toneel, ze zingen samen.)*

Odenneboom, o denneboom,
 Wat zijn je takken wonderschoon
 Ik heb je laatst in't bos zien staan
 Toen zaten er geen kaarsjes aan
 O, denneboom, o denneboom
 Wat zijn je takken wonderschoon.

SYD : Geef me eens wat kleingeld, dan zal ik dat aan ze geven.

BETTY : Dat doe jij helemaal niet.

SYD : Waarom niet?

BETTY : Waarom niet? Omdat het die etterjes van een eindje verderop zijn – daarom niet.

SYD : Betty schatje, het is Kerstmis .

BETTY : Syd, schatje, die kinderen liepen al op 1 juli kerstliedjes te zingen.

SYD : Vrede op aarde...

BETTY : En wat wil je daarmee zeggen?

SYD : *(gaat naar boven z'n overhemd halen)* Niks, niks...

BETTY : *(loopt hem tot onder aan de trap achterna)* Jij gaat me niet over Kerstmis beginnen,he? Waag het niet over Kerstmis te praten. Ik weet heel goed wat Kerstmis betekent, maar die etterbakken van het eind van de straat die krijgen van dit huis helemaal niks.

SYD : *(achter)* Mij best, Betty. Maar geef mij niet de schuld als ze een steen door je ruit gooien.

BETTY : Dat zouden ze toch niet doen.

SYD : *(achter)* O, nee? Ze moesten van de week voorkomen omdat ze een politieauto gestolen hadden.

BETTY : *(flink)* Ze zouden niet durven om iets aan dit huis te doen *(hopend)* Nee toch zeker, he? *(Van achteren klinkt nu een ander gezang: 1,2,3,4, komt er nog wat van, 5,6,7,8, we wachten al zo lang)* O, Jezus, waar is m'n portemonnee! *(Rent zenuwachtig zoekend rond en vindt hem onder een kussen)* Dit deugt niet, dit deugt absoluut niet. Het is niks anders dan afpersing. *(naar de voordeur)* Ze zouden ze moeten opsluiten. *(Doet de deur open)* O, zijn jullie het. *(begroeting, ze roept naar boven)* Het is al goed, Syd, het zijn geen echte liedjeszangers, alleen maar Tom en Vera. Jullie hielden me echt even voor de gek. Ik dacht dat het die kleintjes waren van verderop uit de straat. Ik wou ze net gezellig even binnenvragen.

(Tom en Vera komen met Betty de kamer binnen.)

TOMMY : *(al aardig in de olie, draagt de pakjes)* J' dacht vast, dat j' moezz dokken, he Betty? Ik durf te weddden dat dat bijna je Kerst had verziekt, he?? *(hij lacht)* He?

BETTY : *(is niet geamuseerd)* En wat wil je daarmee zeggen?

VERA : *(Helpt Tom uit zijn jas. zijn toestand en de pakjes in zijn hand maken dit tot een moeizame operatie)* Let maar niet op hem, Betty. Ze zijn vandaag om half een gestopt met hun werk en van af die tijd heeft hij gedronken.

TOMMY : *(zijn jas is nu uit, slaat zijn armen om Betty heen en roept)* Vrolijk kerstfeest. Grote zus. *(Hij knuffelt haar, doet een stap terug en glimlacht.)*

BETTY : Het is nog maar kerstavond, Tommy.

TOMMY : Nee toch? Echt?

BETTY : Morgen is het pas Kerstmis . *(ze pakt Tommy's jas)*

TOMMY : Nou, het is in ieder geval fijn je weer eens te zien.

BETTY : Het verbaast me dat je daartoe in staat bent. *(ze brengt Tommy's jas naar de hal)*

TOMMY : Waar is Syd?

BETTY : Die is zich net aan het aankleden.

TOMMY : *(wrijft in zijn handen)* O, nou, wat dachten jullie van een drankje terwijl we wachten.

VERA : Tommy! O, Betty, de boom ziet er prachtig uit, vind je ook niet, Tommy? Er is hier iets veranderd, he? Maar wat? *(Betty staat bij de bank en glimlacht bescheiden. Vera gilt.)* Oooooooh, Betty. Je hebt je nieuw bankstel. Oh, het is echt schitterend! *(Ze gaat zitten en raakt helemaal in vervoering.)* OOOoooooh wat een comfort- wat luxe- ik zou zo in slaap kunnen vallen.

TOMMY : Als dat zou kunnen.

VERA : Het is net of je op – ja nou, net of je op een wolk zit.!

BETTY : *(laat Vera de brochure zien)* Dat komt door die speciale luchtzakken, Veertje. Weet je, we gingen op zoek naar iets goedkopere, maar zo gauw we deze zagen met die ingebouwde speciale Winterbred Honeycombe luchtzakken, nou ja toen konden we daar niet aan voorbij. Als je echt comfort wil, dan denk ik dat het best de moeite waard is een beetje meer te betalen.

VERA : Het is net een wolk. Kom zitten, Tommy, moet je voelen.

TOMMY : Ik ben bang dat het dan gaat regenen. *(hij duwt op de kussens)* Wat heeft het gekost?.

VERA : Tommy!

TOMMY : Ik vraag alleen maar aan Betty wat het gekost heeft.

BETTY : Nou, raad maar eens. Vooruit Tommy, je mag een keer raden. Wat denk je?

TOMMY : Net zo als altijd. Een biertje of wat je anders in huis....

VERA : Betty zei niet wat drink je maar wat denk je.

TOMMY : Oh! *(duwt in de stof, inspecteert de meubels, hij doet dit grondig en overdreven, tuit de lippen schudt z'n hoofd)* Nou, laat me eens kijken... Met dit soort spullen hangt het sterk af van de leverancier. Ik bedoel, als het van een zaak uit het centrum komt, nou..*(schudt weer z'n hoofd)* Aan de andere kant als het van zo'n rijdende marskramer is...

VERA : *(met ingehouden dreiging)* Ik waarschuw je, Tommy

TOMMY : Ik denk dat je wel een beetje lichter bent, Betty. Ik ben blij dat het niet uit mijn portemonnee hoefde te komen. Nou laat ik er eens een gooi naar doen, ik bedoel, ik zal er wel naast zitten, maar ik denk dat dat bankstel, dat bankstel, Betty, dat moet je zeker duizend piek hebben gekost.

VERA : *(komt er snel tussen)* Let niet op hem, Betty, hij is achterlijk. Hij heeft trouwens helemaal geen verstand van meubels.

TOMMY : *(gaat naar de deur en roept naar boven)* Syd – kom nou, Sys we zitten allemaal op je te wachten, ik wil je je pakkie geven.

SYD : *(komt naar beneden, begroet Tommy en loopt de kamer in)* Vanavond al de pakjes?

TOMMY : Wat kan jou dat nou verrekken. Wat heeft het nou voor zin om er mee te wachten. Hier Syd, dat is voor jou. *(overhandigt een pakje)*

SYD : Hartelijk bedankt, Tommy. Dat is heel aardig van je. *(Hij begint het papier er af te halen)*

TOMMY : Nou voor Betty een heel speciaal cadeautje. *(geeft haar een pakje)* Heel voorzichtig, Betty, het komt helemaal uit Londen. Ik heb dat speciaal voor jou gekocht toe we daar waren voor de Motorshow. We hebben geen motor gezien, maar gelachen dat we hebben...

VERA : God mag weten wat hij voor je gekocht heeft, Betty. Ik heb hem dit jaar de cadeautjes laten kopen. Ik kon niet weg van m'n werk. Ik hoop dat ze goed zijn. Hij wilde me zelfs niet laten zien wat hij gekocht had. Hij heeft ze zelf staan inpakken.

SYD : *(Pakt het cadeau uit. het is een anti-diefstal stuurslot. Tommy straalt van tevredenheid. Syd twijfelend.)* Ja, nou, bedankt Tom, - het, het is erg aardig van je.

VERA : Wat is het?

SYD : Het is een, een stuurslot tegen diefstal voor een auto, Vera

VERA : *(tegen Tommy)* Jij hersenloze idioot, je bent een ontzettende jeeuwel. Luister je dan nooit eens wat ik zeg?

TOMMY : Als het kan niet.

VERA : Veertien dagen geleden vertelde ik je dat Syd z'n auto weg moest doen. Ik vertelde je over zijn gezondheid.

TOMMY : De auto wegdoen?

BETTY : *(stelt het uitpakken uit om mee te kunnen praten)* Tommy, Tommy, je gaat me nu toch niet vertellen dat je van je zwager verwacht dat hij met zijn gezondheid gaat auto rijden.

TOMMY : Hij ziet er kerngezond uit.

BETTY : In de ogen van een leek zal dat wel zo lijken, maar als je iets onder de leden hebt, kan je dat aan de buitenkant niet altijd zien.

TOMMY : Wat mankeer je dan, Syd?

SYD : *(zucht en zakt op een stoel)* Ik wou dat ik het wist, Tom.

TOMMY : Wat heeft de dokter dan gezegd?

BETTY : De dokter? De dokter, wat weet die er nou van? Die stomme dokter zei dat hij iets verkeerd gegeten had..

SYD : Dat zei hij, Tom.

BETTY : Maar toen die man de spreekkamer uitkwam, toen wierp ik een blik op hem, een blik, niet, Syd?

SYD : *(trekt wit weg)* Jazeker, Betty.

BETTY : En meteen zei ik, daar ter plekke. Aan z'n spijsvertering... m'n hoela; die man is een wandelende hartziekte. Moet je kijken, vooruit Tommy, kijk eens goed naar hem, hij worstelt met de dood, he Syd?

(Syd is nergens meer, knikt met moeite, Tommy schudt z'n hoofd.)

TOMMY : Ik heb het me nooit gerealiseerd, Syd.

BETTY : Dat zou een leek ook nooit, maar voor iemand die getraind is in het stellen van een diagnose, is het zo klaar als een klontje.

TOMMY : Maar denk je nou, dat het verstandig is, Betty, om het beter te weten dan de dokter?

VERA : Maar Betty was in de verpleging, Tommy.

TOMMY : Ja, maar zelfs dan....

VERA : Ze was een ALVH.

BETTY : Een aankomend leerling verpleeghulp? Nee veel hoger, ik was een LVH, een leerlingverpleeghulp.

TOMMY : Een leerlingverpleeghulp?

BETTY : Als jij je begint af te vragen, hoe ik dit geval behandel, Tommy.....

TOMMY : Maar Betty, de dokter..

BETTY : (*wuift hem weg*) Praat mij niet van dokters, want daarvoor heb ik te lang achter de schermen gekeken.

VERA : Ah, hij ziet er beroerd uit, he?

BETTY : Laat me maar Vera. Ik weet wat ik hem moet geven. (*Ze gaat naar de keuken een glas whisky halen*).

TOMMY : (*knielt bij Syd en praat zachtjes met hem*) Sorry hoor, Syd, van dat stuurslot. Zie je, ik wist echt niet dat je de auto weg moest doen. Maar let wel even op he, vind je niet dat het toch nog wel goed van pas kan komen?. Als je een beetje rust wil hebben, kan je het om Betty's mond klemmen..

BETTY : (*komt terug met een glas whisky en geeft dat aan Syd*) Vooruit, Syd, met kleine slokjes tegelijk.

TOMMY : Zo, dat is dus de manier om hier in dit huis een drankje te krijgen.

BETTY : Syd zal je zo wat inschenken, Tommy

VERA : Vergeet hem en z'n drinken, Betty. Kom, maak eerst je pakje eens open.. Ik sterf van nieuwsgierigheid. Als we het moeten afwegen aan het vorige cadeau dan heeft ie voor jou waarschijnlijk een fles after-shave gekocht.

BETTY : (*Nog steeds bezig het papier er af te halen*) Lieve hemel, je hebt het wel goed ingepakt, Tommy.

TOMMY : Ik zei je al, Betty, dat het een heel speciaal cadeautje is.

(Betty haalt eindelijk het laatste papier er af en staat met een op batterijen werkende vibrator in haar handen, ze kijkt er naar, niet geschokt, maar in verbijstering want ze weet niet wat het is. ondertussen geeft Vera in stilte Tommy op z'n donder. Tommy lacht.)

Fantastisch, he Betty! Ik wist dat je het leuk zou vinden, nou!?

BETTY : Ja, het is best leuk, Tommy, maar wat is het?

TOMMY : Wat is het? Jij bent me er eentje, Betty. Ze is me d'r eentje he, onze Betty (*Hij lacht en stoot Vera aan.*) Het is een electrisch orgaan, Betty..

BETTY : Nee, serieus, wat is het?

TOMMY : Het is een dingetje, he?

BETTY : Wat?

TOMMY : *(duidelijk articulerend)* Een vibrator?

BETTY : *(met een lachje)* O, ja, natuurlijk. En waar gebruik je het voor?

TOMMY : *(Realiseert zich nu dat ze het echt niet weet)* Wat?

BETTY : Waar gebruik je het voor?

TOMMY : Waar gebruik je het voor?

BETTY : Ja.

TOMMY : *(niet op zijn gemak)* Eh, nou ja, hmm. Eh , je gebruikt het voor.. weet je eh..

Nou voor dit. *(Pakt het haar af, pakt Syd's glas met whisky, zet de vibrator in de whisky en zet hem aan.)* Het is om drankjes te mixen. Het is een draagbare staafdrankmixer. Het is het laatste op dit gebied, weet je. Zelfs onze Reeny heeft er nog niet zo een.

BETTY : *(klaart daar duidelijk van op)* Nee, dat zal wel niet. Laat eens zien, Tommy. *(ze`probeert het)* Oooo, Nou zeg, dat is nou wat ik noem nog eens een cadeau. Waar zullen we het neer zetten? Wat dacht je van hier? *(Ze zet het op de t.v. tussen de kaarsen; doet een stap terug en kijkt er bewonderend naar.)* Zeg, Syd, voel je je al wat beter?

SYD : Eh, ja, ja een beetje wel.

BETTY : Uitstekend, want je hebt die cadeaus nog niet bij jouw familie rond gebracht.

SYD : Dat doe ik morgen wel.

BETTY : Oh nee. Je gaat dat vanavond doen. Een eindje lopen, zal je goed doen na je aanval.

SYD : Ik zei je al, morgen.

BETTY : En ik zei je al: het gebeurt niet morgen. *(Syd tut, tut een beetje)* Als je die cadeaus nu niet bij je familie rondbrengt, dan is het eind van het liedje dat ze allemaal hier heen komen en het spijt me maar ik wil ze hier niet hebben. *(tegen Vera)* Ik wil ze van zijn kant hier niet allemaal geparkeerd hebben met Kerstmis . Zij willen alleen maar borrels. Als zijn familie een avondje komt, dan is er de volgende dag geen druppel sterke drank meer in huis. Maar, dit jaar gebeurt me dat niet. Ik doe aan die zuippartij niet mee. Ik wil ze hier

gewoon niet hebben. En als ze wel komen, dan krijgen ze niks. Ze kunnen bier krijgen en anders niets. *(Tommy houdt het autoslot omhoog, grinnikt en knipoogt naar Syd)* Nou, vooruit nou, je kunt hun spullen best al vanavond rondbrengen. Het kost je maar tien minuten.

TOMMY : Ik zal je wat zegen, Syd, als jij zin hebt om dat even te doen, dan wandel ik met je mee. We zouden dan... *(Hij maakt het gebaar van een glas achterover slaan, probeert dat achter Betty's rug te doen. Betty ziet wat Tommy doet.)*

SYD : *(komt overeind)* Nou ja, als je zin hebt om je benen even te strekken, Tom....

BETTY : Je blijft waar je bent. Je kunt die pakjes morgen wel wegbrengen.

SYD : Maar je zei net dat..

BETTY : Ja, en nu zeg ik dat je dat morgen wel kan doen. Nou vooruit Syd, iedereen heeft zo langzamerhand vast wel dorst. Geef ons eens wat te drinken? Port met citroen voor jou, Vera? *(Vera knikt.)* En Tommy?

TOMMY : Heb je bier, Betty?

BETTY : Ja, Tommy, we hebben bier zat.

TOMMY : Nou, bewaar dat dan maar voor Syd's familie en geef mij een grote whisky. Vooruit Syd, ik zal je even helpen dragen. *(loopt naar de keuken, Syd achter hem aan.)*

SYD : Ja, help even een handje met dat krat in de schuur.

(Beiden exit door de achterdeur.)

VERA : Waar is Sandra, Betty?

BETTY : Uit. Dat is het enige wat ik tegenwoordig weet, Vera. Waar ga je naar toe?
Uit. Dat is alles wat ik uit haar krijg.

VERA : Dan heeft ze zeker een vrijer.

BETTY : Ik heb het 'r gezegd. Sandra, zei ik tegen haar, als je een vriend hebt, waarom breng je hem dan niet eens mee naar huis. Ze zei geen woord *(pauze)* Maar er moet iemand zijn. Er moet iemand wezen, waar ze al die nieuwe ideeën van krijgt.

VERA : *(gefascineerd)* Wat voor nieuwe ideeën, Betty?

BETTY : Ik zou niet weten waar ik zou moeten beginnen. Neem nou vanavond, ik zeg tegen haar: Wat vind je van de boom, dit jaar, Sandra? Weet je wat ze zei?

VERA : Wat dan, Betty?

BETTY : Ik snap niet waarom jij je geld verspilt aan die rotzooi.

VERA : (*geschokt*) Toe nou toch! Dat is toch helemaal niet zoals onze Sandra, he? Ze was altijd dol op Kerstmis .

BETTY : “Kerstmis” zegt ze “Kerstmis komt door het kapitalisme.”

VERA : Ga weg,. Ik dacht dat het door Bethlehem kwam.

SANDRA : (*Komt binnen, ziet Vera en is een beetje verrast haar te zien, ze aarzelt een moment voordat ze naar binnen stapt.*) O, hallo tante Vera.

VERA : Hi, Sannie. Het begon echt in Bethlehem. Dat staat in de kerstliedjes.

BETTY : Ik vertel Tante Vera net over die dingen waar jij tegenwoordig mee op de proppen komt. Nou, ik hoop maar dat het weer over gaat. - Dat is alles wat ik er over kan zeggen. (*pauze*) Vooruit vertel je tante eens wat van die dingen waar je het de laatste tijd over heb gehad.

SANDRA : (*met zucht*) Waar over ?

BETTY : Een vergunning om de mensen van hun zuur verdiende centjes te beroven, dat zei Sandra dat Kerstmis was, Vera.

VERA : Maar de mensen hebben toch wel recht op een beetje plezier, Sandra. Je kunt de mensen zo een keer per jaar hun plezier niet misgunnen, niet Betty?

BETTY : Ik weet het Vera, dat is ook wat ik haar aan haar verstand heb proberen te brengen. Maar ze luistert tegenwoordig helemaal niet meer. He, Sandra? Ze zei dat ik niet wist wat het woord plezier betekende.

VERA : Maar dat doe je wel, Betty! Je bent toch altijd aan het lachen en grapjes aan het maken.?

BETTY : De laatste tijd niet meer, Vera.. Ik loop steeds tegen een muur, he Sandra? Ze heeft het er zelfs over om het kantoor er aan te geven en terug naar school te gaan..

VERA : Maar je kunt niet meer terug naar school als je negentien bent. Ze zullen je niet toelaten.

SANDRA : Niet naar school. Een hogere opleiding, als student.

VERA : O, God Betty, laat haar dat niet doen. Ik heb studenten gezien, Sandra. Echt waar, ik heb ze gezien. Een heel stel woont er vlak bij ons in een van die grote huizen. Het lijkt meer op een inrichting, weet je, voor gestoorden. De taal die er uit dat huis komt. He, Betty, weet je nog die gluurder he, nou ze denken dat hij een student is. Elke avond loopt hij aan de achterkant van de huizen van de Park Hill weg alsmar heen en weer en het enige wat hij draagt is een briljetje met een gouden randje en een grote sjaal om zijn nek.

BETTY : In deze tijd van het jaar!

VERA : *(knikt)* Ja. Ik weet het. Tommy zei dat alles wat we nodig hebben is een beetje meer vorst en dan valt z'n dingetje er af van de kou. *(Ze gilt van de lach)*

BETTY : *(Wat onrustig door het feit dat Sandra er bij zit)* Z'n dingetje-Vera?

VERA : Je weet wel, z'n tingeling, z'n worstje.... *(ze lacht weer)*

BETTY : *(pijnlijk getroffen)* Vera! Vera! *(ze duidt er op dat sandra aanwezig is)*

VERA : *(hand naar de mond ter verontschuldiging)* Oh

SANDRA : Het geeft niet moeder. Ik weet van het bestaan van een penis af.

BETTY & VERA : *(deinzen onmiddellijk terug, luid)* Sandra!

BETTY : Doe niet zo smerig!. Ik vind dat deze discussie uit de hand loopt.

SANDRA : Moeder, de.....

BETTY : Sandra, ik wil dit niet weten. Ik moet me nog opmaken. Ik hoop dat als ik weer beneden kom, ik niet meer van die praatjes zal hoeven aanhoren. *(Ze ontsnapt naar boven)*

SANDRA : Er is niks mis mee, tante Vera. Met het woord penis.

VERA : *(rillend)* Ooo Sandra zeg dat nou niet. Ik haat dat woord. Het gaat dwars door me heen. Ik sta versteld van jou, Sandra, dat je zulke woorden gebruikt.

SANDRA : Nou, het is anders een heel normaal woord.

VERA : Maar niet erg netjes.

(pauze)

SANDRA : Waar is oom Tommy?

VERA : In de keuken bij je vader. Hij haalt wat te drinken voor ons.

SANDRA : Oh. *(pauze)* Blijft u hier lang, tante Vera?